

Eiropas Savienības

L 266

Oficiālais Vēstnesis

49. sējums

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

2006. gada 26. septembris

Saturš

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK ⁽¹⁾ 1

(¹) Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/66/EK

(2006. gada 6. septembris)

par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu un 95. panta 1. punktu saistībā ar šīs direktīvas 4., 6. un 21. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru ⁽⁴⁾, ņemot vērā kopīgo tekstu, ko 2006. gada 22. jūnijā apstiprinājusi Samierināšanas komiteja,

tā kā:

(1) Būtu vēlams saskaņot valsts pasākumus attiecībā uz baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem. Galvenais šīs direktīvas mērķis ir samazināt bateriju un akumulatoru un to atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi, tādējādi sniedzot ieguldījumu vides kvalitātes aizsardzībā, saglabāšanā un uzlabošanā. Juridiskais pamats tādējādi ir Līguma 175. panta 1. punkts. Tomēr, pamatojoties uz Līguma 95. panta 1. punktu, ir piemēroti veikt Kopienas mēroga pasākumus, lai saskaņotu prasības attiecībā uz smago metālu saturu un bateriju un akumulatoru marķējumu, tādējādi nodrošinot netraucētu iekšējā tirgus darbību un novēršot konkrēnces traucējumus Kopienā.

⁽¹⁾ OV C 96, 21.4.2004., 29. lpp.

⁽²⁾ OV C 117, 30.4.2004., 5. lpp.

⁽³⁾ OV C 121, 30.4.2004., 35. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Atzinums (OV C 104 E, 30.4.2004., 354. lpp.), Padomes 2005. gada 18. jūlija Kopējā nostāja (OV C 264 E, 25.10.2005., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2005. gada 13. decembra Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2006. gada 4. jūlija Normatīvā rezolūcija (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2006. gada 18. jūlija Lēmums.

(2) Komisijas 1996. gada 30. jūlija Paziņojumā attiecībā uz pārskatu par Kopienas atkritumu apsaimniekošanas stratēģiju noteica pamatnostādnes turpmākajai Kopienas atkritumu politikai. Paziņojumā uzsvērtā nepieciešamība samazināt bīstamo vielu daudzumu atkritumos un norādīti iespējamie ieguvumi, ko sniegtu Kopienas mēroga noteikumi, kuri ierobežotu šādu vielu klātbūtni ražojumos un ražošanas procesos. Tālāk paziņojumā teikts, ka gadījumos, kad atkritumu rašanos nevar novērst, to vielas vai enerģiju atkārtoti izmanto vai reģenerē.

(3) Padomes Rezolūcijā (1988. gada 25. janvāris) par Kopienas rīcības programmu, lai apkarotu kadmija radīto vides piesārņojumu ⁽⁵⁾, uzsvērtā nepieciešamība ierobežot kadmija izmantošanu, izņemot gadījumus, kad nepastāv piemērotas alternatīvas un bateriju, kuru sastāvā ir kadmija, savākšana un pārstrāde kā viens no kadmija kontroles stratēģijas pamatelementiem, lai aizsargātu cilvēka veselību un vidi.

(4) Ar Padomes Direktīvu 91/157/EEK (1991. gada 18. marts) par baterijām un akumulatoriem, kuros ir dažas bīstamas vielas ⁽⁶⁾, veica dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu šajā jomā. Šīs direktīvas mērķi tomēr pilnībā nav sasniegti. Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁷⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/96/EK (2003. gada 27. janvāris) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) ⁽⁸⁾ arī uzsvērtā nepieciešamība Direktīvu 91/157/EEK pārskatīt. Tādēļ skaidrības labad Direktīva 91/157/EEK būtu jāpārskata un jāaizvieto.

⁽⁵⁾ OV C 30, 4.2.1988., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 78, 26.3.1991., 38. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 98/101/EK (OV L 1, 5.1.1999., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 37, 13.2.2003., 24. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/108/EK (OV L 345, 31.12.2003., 106. lpp.).

- (5) Lai sasniegtu mērķus vides jomā, šī direktīva aizliedz tirgū izlaist dažas baterijas un akumulatorus, kas satur dzīvsudrabu un kadmiju. Tā arī veicina bateriju un akumulatoru augstu savākšanas līmeni un pārstrādi, un uzlabotas vides darbības, iesaistot visus bateriju un akumulatoru dzīves cikla dalībniekus, tas ir, ražotājus, izplatītājus un tiešos lietotājus un jo īpaši tos dalībniekus, kas tieši iesaistīti izlietoto bateriju un akumulatoru apstrādē un pārstrādē. Īpašie noteikumi šo darbību veikšanai papildina esošos Kopienas tiesību aktus atkritumu jomā, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem⁽¹⁾, Padomes Direktīvu 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/76/EK (2000. gada 4. decembris) par atkritumu sadedzināšanu⁽³⁾.
- (6) Lai nepieļautu atbrīvošanos no bateriju un akumulatoru atkritumiem tādā veidā, ka tie piesārņo vidi, un lai novērstu tiešo lietotāju neskaidrības par dažādajām apsaimniekošanas prasībām dažādām baterijām un akumulatoriem, šī direktīva būtu jāpiemēro visām baterijām un akumulatoriem, kas laisti Kopienas tirgū. Šāda plaša pieeja vienlaikus nodrošinātu ekonomiskāku savākšanu un pārstrādi, kā arī optimālu resursu ietaupīšanu.
- (7) Drošas baterijas un akumulatori ir būtiski svarīgi daudzu ražojumu, ierīču un pakalpojumu drošībai, un tie arī ir būtisks enerģijas avots sabiedrībai.
- (8) Būtu jānošķir pārnēsājamās baterijas un akumulatori, no vienas puses, un rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamās baterijas un akumulatori, no otras puses. Būtu jāaizliedz rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru nodošana poligonos vai dedzināšanai.
- (9) Rūpniecībā izmantojamo bateriju un akumulatoru piemēri ietver baterijas un akumulatorus, ko izmanto ārkārtas vai rezerves enerģijas nodrošināšanai slimnīcās, lidostās un birojos, baterijas un akumulatorus, ko izmanto vilcienos vai lidmašīnās, un baterijas un akumulatorus, ko izmanto piekrastes naftas urbjtorpiem vai bākām. Piemēri ietver arī baterijas un akumulatorus, kas izveidoti tikai un vienīgi lietošanai pārnēsājamās maksājumu terminālos veikalos, profesionālā restorānos, svētkodu nolaistajos veikalos, profesionālā video tehnikā TV kanālu un profesionālo studiju vajadzībām, ogļraču lampām un niršanas lampām, kas piestiprinātas profesionālajām ogļraču vai nirēju aizsargtērpam, rezerves baterijas un akumulatorus elektriskajām durvīm, kas nepieļauj to bloķēšanos vai cilvēku iespiešanu, baterijas un akumulatorus, ko izmanto aprīkojumam vai dažādiem mērījumu un aprīkojuma ierīcēm, baterijas un akumulatori, ko izmanto saistībā ar saules bateriju paneli, ierīcēm, kas iegūst enerģiju fotogalvanisku procesu rezultātā vai izmantojot citu atjaunojamās enerģijas iegūšanas veidu. Rūpniecībā izmantojamās baterijas un akumulatori ietver arī baterijas un akumulatorus, ko izmanto elektrotransporta līdzekļos, piemēram, elektriskajos automobiļos, ratiņkrēslos, velosipēdos, lidostu transportlīdzekļos un automātiskajos transporta līdzekļos. Papildus šim nepilnīgajam piemēru sarakstam par rūpniecībā izmantojamu būtu jāuzskata jebkura baterija vai akumulators, kas nav aizplombēts un kas nav izmantojams automobiļos vai motociklos.
- (10) Tādu pārnēsājamu bateriju un akumulatoru piemēri, kas ir aizplombētas baterijas un akumulatori, ko vidusmēra cilvēks varētu bez grūtībām nest rokā un kas nav nedz automobiļos vai motociklos izmantojamās baterijas vai akumulatori, nedz rūpniecībā izmantojamās baterijas vai akumulatori, ietver viena elementa baterijas (tādas kā AA vai AAA baterijas) un baterijas un akumulatorus, ko lietotāji vai profesionāļi izmanto mobilajos telefonos, portatīvajos datoros, bezvada elektriskajos instrumentos, rotaļlietās un māsasaimniecības ierīcēs, piemēram, elektriskajās zobu birstēs, skuvekļos un rokas putekļu sūcējos (ietverot līdzīgu aprīkojumu, ko izmanto skolās, veikalos, restorānos, lidostās, birojos vai slimnīcās), un jebkuru bateriju vai akumulatoru, ko lietotāji var izmantot parastām māsasaimniecības ierīcēm.
- (11) Komisijai būtu jāizvērtē nepieciešamība pielāgot šo direktīvu, ņemot vērā pieejamos tehniskos un zinātniskos pierādījumus. Jo īpaši Komisijai būtu jāpārskata atbrīvojums no kadmija aizlieguma, kas piešķirts pārnēsājamajām baterijām un akumulatoriem, kuri paredzēti bezvada elektriskajiem instrumentiem. Bezvada elektrisko instrumentu piemēri ir ierīces, ko lietotāji un profesionāļi izmanto griešanai, malšanai, tīrīšanai ar smiltīm, saberšanai, zāģēšanai, sagriešanai, cirpšanai, urbšanai, caurumu taisīšanai, perforēšanai, kalšanai, kniedēšanai, skrūvēšanai, pulēšanai vai līdzīgai koka, metāla un citu materiālu apstrādei, kā arī pļaušanai, griešanai un citām dārzniecības darbībām.
- (12) Komisijai arī būtu jāuzrauga un dalībvalstīm būtu jāatbalsta tehnoloģiskā attīstība, lai uzlabotu bateriju un akumulatoru iedarbību uz vidi visa to dzīvescikla laikā, tostarp ar līdzdalību Kopienas vides vadības un audita shēmā (EMAS).
- (13) Izlietotās baterijas un akumulatori būtu jāsavāc, lai pasargātu vidi. Pārnēsājamām baterijām un akumulatoriem būtu jāizveido savākšanas shēmas ar augstu savākšanas normu. Tas nozīmē, ka jāizveido savākšanas shēmas, lai tiešie lietotāji var ērti un bez maksas izmest izlietotās pārnēsājamās baterijas un akumulatorus. Atšķirīgiem bateriju un akumulatoru veidiem ir atbilstīgas atšķirīgas savākšanas shēmas un finansēšanas pasākumi.

(1) OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.

(2) OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

(3) OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.

- (14) Dalībvalstīm vēlams sasniegt augstu izlieto to bateriju un akumulatoru savākšanas un pārstrādes līmeni, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības un materiāla reģenerācijas līmeni visā Kopienā. Ar šo direktīvu būtu jānosaka dalībvalstīm minimālie savākšanas un pārstrādes mērķi. Nepieciešams aprēķināt savākšanas rādītāju, pamatojoties uz vidējo gadā pārdoto daudzumu iepriekšējos gados, lai visām dalībvalstīm būtu salīdzināmi mērķi, kas ir proporcionāli valsts bateriju un akumulatoru patēriņa līmenim.
- (15) Kadmija un svina baterijām un akumulatoriem būtu jānosaka specifiskas pārstrādes prasības, lai sasniegtu augstu materiāla reģenerācijas līmeni visā Kopienā un lai novērstu atšķirības starp dalībvalstīm.
- (16) Visām ieinteresētajām pusēm vajadzētu būt spējīgām piedalīties savākšanas, apstrādes un pārstrādes shēmās. Šīs shēmas būtu jāizveido tā, lai novērstu importēto bateriju un akumulatoru diskrimināciju, tirdzniecības barjeras vai konkurences traucējumus.
- (17) Savākšanas un pārstrādes shēmas vajadzētu optimizēt, jo īpaši tādēļ, lai samazinātu izmaksas un negatīvo transporta ietekmi uz vidi. Apstrādes un pārstrādes shēmās būtu jāizmanto vislabākā pieejamā tehnoloģija, kā noteikts 2. panta 11. punktā Padomes Direktīvā 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽¹⁾. Pārstrādes definīcija neietver enerģijas reģenerāciju. Enerģijas reģenerācijas koncepcija ir definēta citos Kopienas instrumentos.
- (18) Baterijas var tikt savāktas individuāli, pamatojoties uz bateriju savākšanas valsts programmām vai kopīgi ar elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem, pamatojoties uz bateriju savākšanas valsts programmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvu 2002/96/EK. Šajā pēdējā gadījumā – kā obligātā minimālās apstrādes prasība – baterijas ir atdalāmas no savāktajiem elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem. Pēc to atdalīšanas no savāktajiem elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem, baterijas un akumulatori kļūst par šīs direktīvas subjektu, īpaši tos ņem vērā, lai sasniegtu savākšanas mērķi, un tie ir pakļauti pārstrādes prasībām.
- (19) Kopienas līmenī būtu jānosaka izlieto to bateriju un akumulatoru apsaimniekošanas finansēšanas pamatprincipi. Ar finansēšanas shēmām būtu jāpalīdz sasniegt augstus savākšanas un pārstrādes rādītājus un ievērot principu par ražotāja atbildību. Visiem ražotājiem, kā noteikts šajā direktīvā, vajadzētu būt reģistrētiem. Ražotājiem būtu jāapmaksā savākšanas, apstrādes un visu savāktu bateriju un akumulatoru pārstrādes izmaksas, no tām atskaitot peļņu no reģenerēto materiālu pārdošanas. Tomēr dažos gadījumos varētu būt attaisnojama *de minimis* noteikumu piemērošana mazajiem ražotājiem.
- (20) Veiksmīgai savākšanai nepieciešams tiešajiem lietotājiem sniegt informāciju par to, ka vēlams atkritumus savākt atsevišķi, par pieejamajām savākšanas shēmām un tiešo lietotāju lomu atkritumu bateriju un akumulatoru apsaimniekošanā. Būtu jāsaģatavo sīki izstrādāti noteikumi marķēšanas shēmai, kas tiešajiem lietotājiem sniegtu nepārprotamu, ticamu un skaidru informāciju par baterijām un akumulatoriem, un smagajiem metāliem, ko tie satur.
- (21) Ja dalībvalsts izmanto ekonomiskos instrumentus, piemēram, diferencētas nodokļu likmes, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, konkrēti, augstus rādītājus atsevišķi savākšanai un pārstrādei, tai attiecīgi būtu jāinformē Komisija.
- (22) Lai pārbaudītu, vai sasniegti šīs direktīvas mērķi, nepieciešami ticami un salīdzināmi dati par tirgū izlaisto bateriju un akumulatoru daudzuma savākšanu un pārstrādi.
- (23) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās īstenotu. Šīm sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (24) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽²⁾ Padomei būtu jānodrošina dalībvalstis gan pašu, gan arī Kopienas interesēs sastādīt tabulas, kas pēc iespējas labāk rādītu saistību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, kā arī darīt tās pieejamas sabiedrībai.
- (25) Pasākumi, kas nepieciešami šīs direktīvas ieviešanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.
- (26) Tā kā šīs direktīvas mērķus – proti, vides aizsardzību un iekšējā tirgus darbības atbilstīgu nodrošināšanu – pietiekamā kvalitātē nevar sasniegt atsevišķas dalībvalstis un tādēļ minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

- (27) Šo direktīvu piemēro, neskarot Kopienas tiesību aktus par drošības, kvalitātes un veselības prasībām un konkrētus Kopienas tiesību aktus par atkritumu apstrādi, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem ⁽¹⁾ un Direktīvu 2002/96/EK.
- (28) Attiecībā uz ražotāja atbildību bateriju un akumulatoru, un citu baterijas vai akumulatorus saturošu preču ražotāji ir atbildīgi par to atkritumu apsaimniekošanu, kas rodas no viņu tirgū laistām baterijām un akumulatoriem. Nepieciešama elastīga pieeja, lai finansēšanas shēmās atspoguļotu atšķirīgos valstu apstākļus un ņemtu vērā esošās finanšu shēmas, īpaši tās, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvām 2000/53/EK un 2002/96/EK, vienlaikus nepieļaujot dubultu maksu iekasēšanu.
- (29) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/95/EK (2003. gada 27. janvāris) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās ⁽²⁾ nepiemēro baterijām un akumulatoriem, kas izmantoti elektriskajās un elektroniskajās iekārtās.
- (30) Automobiļos vai motociklos un rūpniecībā izmantojamām baterijām un akumulatoriem, ko izmanto transportlīdzekļos, būtu jāatbilst Direktīvas 2000/53/EK prasībām, jo īpaši tās 4. pantam. Tādējādi aizliegta kadmija izmantošana rūpnieciskajās baterijās un akumulatoros elektriskajiem transportlīdzekļiem, ja vien uz tiem neattiecas minētās direktīvas II pielikuma atbrīvojumi,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva ievieš:

- 1) noteikumus bateriju un akumulatoru laišanai tirgū, un jo īpaši nosaka aizliegumu tādu bateriju un akumulatoru laišanai tirgū, kuru sastāvā ir bīstamas vielas; un
- 2) īpašus noteikumus bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanai, apstrādei, pārstrādei un apglabāšanai, lai papildinātu attiecīgus Kopienas tiesību aktus par atkritumiem un veicinātu bateriju un akumulatoru atkritumu augsta līmeņa savākšanu un pārstrādi.

Šīs direktīvas mērķis ir uzlabot bateriju un akumulatoru dzīvesciklā iesaistīto visu uzņēmēju darbību ekoloģisko efektivitāti, t. i., ražotāju, izplatītāju un tiešo lietotāju darbības, un jo īpaši to personu darbības, kuras tieši iesaistītas bateriju un akumulatoru atkritumu apstrādē.

⁽¹⁾ OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Lēmumu 2005/673/EK (OV L 254, 30.9.2005., 69. lpp.).

⁽²⁾ OV L 37, 13.2.2003., 19. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2006/310/EK (OV L 115, 28.4.2006., 38. lpp.).

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz visu tipu baterijām un akumulatoriem neatkarīgi no to formas, ietilpības, svāra, tajos izmantotiem materiāliem vai to lietojuma. To piemēro, neskarot Direktīvas 2000/53/EK un 2002/96/EK.
2. Šī direktīva neattiecas uz baterijām un akumulatoriem, ko izmanto:
 - a) iekārtās, kas saistītas ar dalībvalstu būtisko drošības interešu aizsardzību, ieročos, municijā un militārajā aprīkojumā, izņemot ražojumus, kas nav paredzēti konkrētiem militāriem nolūkiem;
 - b) iekārtās, kas paredzētas sūtīšanai kosmosā.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā ir izmantotas šādas definīcijas:

- 1) “baterija” vai “akumulators” ir tiešā ķīmiskas enerģijas pārveidē ģenerētas elektroenerģijas avots, kas sastāv no viena vai vairākiem primāriem (atkārtoti neuzlādējamiem) baterijas elementiem vai sekundāriem (atkārtoti uzlādējamiem) baterijas elementiem;
- 2) “bateriju pakete” ir bateriju vai akumulatoru komplekss, kas savienots kopā un/vai ietverts kādā ārējā apvalkā, veidojot vienotu bloku, ko tiešajiem lietotājiem nav paredzēts sadalīt vai atvērt;
- 3) “pārnēsājama baterija vai akumulators” ir jebkura baterija, podziņelementi, bateriju pakete vai akumulators, kas:
 - a) ir aizplombēti, un
 - b) ko var pārnēsāt rokās, un
 - c) kas nav nedz rūpniecībā izmantojama baterija vai akumulators, nedz automobiļos vai motociklos izmantojama baterija vai akumulators;
- 4) “podziņelementi” ir mazas, apaļas pārnēsājamas baterijas vai akumulatori, kuru diametrs ir lielāks par augstumu un kurus izmanto īpašiem nolūkiem, piemēram, dzirdes aparātos, rokas pulksteņos, mazās pārnēsājamās ierīcēs un kā energoavotus datu saglabāšanai;
- 5) “automobiļos vai motociklos izmantojama baterija vai akumulators” ir baterija vai akumulators, ko izmanto, lai darbinātu automobiļa vai motocikla starteri, apgaismes shēmu vai aizdedzi;

- 6) "rūpniecībā izmantojama baterija vai akumulators" ir jebkura baterija vai akumulators, kas izstrādāts tikai rūpnieciskam vai profesionālam lietojumam vai ko lieto jebkura tipa elektriskos transportlīdzekļos;
- 7) "baterijas vai akumulatora atkritums" ir jebkura baterija vai akumulators, kas ir atkritums Direktīvas 2006/12/EK 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē;
- 8) "pārstrāde" ir atkritumu materiālu atkārtota pārstrāde ražošanas procesā tādiem mērķiem, kam tie sākotnēji bijuši paredzēti, vai arī citiem mērķiem, kas nav enerģijas reģenerācija;
- 9) "apglabāšana" ir jebkuras attiecīgas darbības, kas paredzētas Direktīvas 2006/12/EK II pielikuma A daļā;
- 10) "apstrāde" ir visas darbības, ko veic ar bateriju un akumulatoru atkritumiem, kad tie ir nodoti uzņēmumam, lai tos šķīrotu, sagatavotu pārstrādei vai sagatavotu apglabāšanai;
- 11) "ierīce" ir jebkura elektriska vai elektroniska iekārta, kā noteikts Direktīvā 2002/96/EK, ko pilnībā vai daļēji baro baterijas vai akumulatori vai ko tie var barot;
- 12) "ražotājs" ir jebkura persona kādā dalībvalstī, kura, neatkarīgi no izmantotiem pārdošanas paņēmieniem, tostarp, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par lietotāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem⁽¹⁾, izmantojot arī tālsakarus, tās dalībvalsts teritorijā pirmo reizi laiž tirgū baterijas vai akumulatorus, arī tādus, ko iestrādā ierīcēs vai transportlīdzekļos, saskaņā ar savu profesionālo darbību;
- 13) "izplatītājs" ir jebkura persona, kas baterijas un akumulatorus piegādā tiešajiem lietotājiem saskaņā ar savu profesionālo darbību;
- 14) "laist tirgū" ir par maksu vai bez maksas piegādāt vai darīt pieejamu trešai personai Kopienā, un tas ietver importu Kopienas muitas teritorijā;
- 15) "uzņēmēji" ir ražotāji, izplatītāji, savācēji, pārstrādātāji un citu apstrādes procesu veicēji;
- 16) "bezvada elektriskais instruments" ir jebkura rokā turama ierīce, ko baro baterija vai akumulators un kas domāta tehniskai apkopei, būvdarbiem vai dārzkopībai;
- 17) "savākšanas norma" konkrētai dalībvalstij konkrētā kalendārā gadā ir procentuālais īpatsvars, ko iegūst attiecīgajā kalendārā gadā saskaņā ar šīs direktīvas 8. panta 1. punktu vai Direktīvu 2002/96/EK savāktu pārnēsājamo bateriju un akumulatoru atkritumu svaru, kuru ražotāji vai nu pārdod tieši tiešajam lietotājam, vai nogādā trešās valstīs, lai tas tiktu pārdots tiešajam lietotājam attiecīgajā dalībvalstī kalendārā gadā un divos iepriekšējos kalendārajos gados.

⁽¹⁾ OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/29/EK (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

4. pants

Aizliegumi

1. Neskarot Direktīvu 2000/53/EK, dalībvalstis aizliedz laist tirgū:
 - a) visas ierīcēs iestrādātas vai neiestrādātas baterijas vai akumulatorus, kuru svarā ir vairāk nekā 0,0005 % dzīvsudraba; un
 - b) visas pārnēsājamas, tostarp arī ierīcēs iestrādātas, baterijas vai akumulatorus, kuru svarā ir vairāk nekā 0,002 % kadmija.
2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā ietvertais aizliegums neattiecas uz podziņelementiem, kuru svarā nav vairāk kā 2 % dzīvsudraba.
3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā ietvertais aizliegums neattiecas uz pārnēsājamām baterijām un akumulatoriem, kas domāti lietojumam:
 - a) avārijas un trauksmes signalizācijas shēmās, arī avārijas apgaismes shēmās;
 - b) medicīnas iekārtās; vai
 - c) bezvada elektriskajos instrumentos.
4. Komisija pārskata 3. punkta c) apakšpunktā minēto izņēmumu un līdz 2010. gada 26. septembrim Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, vajadzības gadījumā ar attiecīgiem priekšlikumiem, lai aizliegtu kadmiju baterijās un akumulatoros.

5. pants

Ekoloģiskās efektivitātes palielināšana

Dalībvalstis, kuru teritorijā izgatavotājs ir reģistrēts, atbalsta pētniecību un veicina uzlabojumus bateriju un akumulatoru tehnoloģisko attīstību, lai uzlabotu to iedarbību uz vidi visā to dzīvesciklā, kā arī sekmē tādu bateriju un akumulatoru iedarbību un tirdzniecību, kas satur mazāku bīstamo vai piesārņojošo vielu daudzumu un jo īpaši dzīvsudraba, kadmija un svina aizstājēvielas.

6. pants

Laišana tirgū

1. Dalībvalstis šajā direktīvā aplūkoto iemeslu dēļ nekavē, neaizliedz vai neierobežo to teritorijās laist tirgū baterijas un akumulatorus, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka baterijas un akumulatorus, kas neatbilst šīs direktīvas prasībām, tirgū nelaiž vai izņem no tā.

7. pants

Pārstrādes mērķis

Dalībvalstis, ņemot vērā transporta ietekmi uz vidi, veic nepieciešamos pasākumus, lai palielinātu bateriju un akumulatoru atkritumu dalītu vākšanu un pēc iespējas samazinātu to, ka baterijas un akumulatorus apglabā kā sajauktus sadzīves atkritumus, nolūkā panākt augsta līmeņa bateriju un akumulatoru atkritumu pārstrādi.

8. pants

Savākšanas shēmas

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka pārnēsājamu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanai pastāv atbilstīgas shēmas. Šādas shēmas:

- a) ļauj tiešajiem lietotājiem izmest pārnēsājamu bateriju vai akumulatoru atkritumus pieejamā savākšanas punktā tuvu apkārtnē, ņemot vērā iedzīvotāju blīvumu;
- b) pieprasa, lai izplatītāji pieņemtu atpakaļ pārnēsājamu bateriju vai akumulatoru atkritumus bez maksas, kad tie piegādā pārnēsājamās baterijas vai akumulatorus, ja vien novērtējums neliecina, ka pastāvošās alternatīvās shēmas ir vismaz tikpat efektīvas, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus attiecībā uz vidi. Šādus novērtējumus dalībvalstis publisko;
- c) neprasa no tiešajiem lietotājiem maksājumus, izmetot pārnēsājamu bateriju vai akumulatoru atkritumus, nedz arī uzliek par pienākumu pirkt jaunu bateriju vai akumulatoru;
- d) var izmantot saistībā ar Direktīvas 2002/96/EK 5. panta 2. punktā minētajām shēmām.

Uz savākšanas punktiem, kas izveidoti saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu, neattiecas Direktīvas 2006/12/EK vai Padomes Direktīvas 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem ⁽¹⁾ reģistrācijas vai atļaujas nosacījumi.

2. Ar noteikumu, ka shēmas atbilst 1. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, dalībvalstis var:

- a) prasīt, lai tādas shēmas izveido ražotāji;
- b) prasīt, lai citi uzņēmēji piedalītos tādās shēmās;
- c) uzturēt spēkā esošās shēmas.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka rūpniecībā izmantojamu bateriju un akumulatoru ražotāji vai trešās personas, kas darbojas to vārdā, neatsakās pieņemt atpakaļ no tiešajiem lietotājiem rūpniecībā izmantojamās baterijas un akumulatorus, neatkarīgi no to ķīmiskā sastāva un izcelsmes. Neatkarīgas trešās personas arī var savākt rūpniecībā izmantojamās baterijas un akumulatorus.

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 166/2006.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru ražotāji vai trešās personas izveido shēmas automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanai no tiešajiem lietotājiem vai no pieejama savākšanas punkta viņu apkārtnē, ja savākšana nenotiek saskaņā ar Direktīvas 2000/53/EK 5. panta 1. punktā minētajām shēmām. Shēmās automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru savākšanai no privātiem, nekomerciāliem transportlīdzekļiem tiešajiem lietotājiem neparedz nekādus maksājumus, izmetot bateriju vai akumulatoru atkritumus, kā arī neuzliek par pienākumu pirkt jaunu bateriju vai akumulatoru.

9. pants

Ekonomikas instrumenti

Dalībvalstis var izmantot ekonomikas instrumentus, lai veicinātu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanu vai lai veicinātu tādu bateriju un akumulatoru lietojumu, kuros ir mazāk piesārņotāji, piemēram, pieņemot dažādas nodokļu likmes. Ja dalībvalstis tā rīkojas, tās dara Komisijai zināmus pasākumus, kas attiecas uz tādu līdzekļu ieviešanu.

10. pants

Savākšanas mērķlielumi

1. Dalībvalstis savākšanas normu pirmo reizi aprēķina attiecībā uz piekto pilno kalendāra gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Neskarot Direktīvu 2002/96/EK, dati par gadā savāktu bateriju un akumulatoru apjomu un noieta dati ietver datus par ierīcēs iestrādātām baterijām un akumulatoriem.

2. Dalībvalstis panāk šādas minimālās savākšanas normas:

- a) 25 %, līdz 2012. gada 26. septembrim;
- b) 45 %, līdz 2016. gada 26. septembrim.

3. Dalībvalstis ik gadu pārbauda savākšanas normas saskaņā ar I pielikumā izklāstīto modeli. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2150/2002 (2002. gada 25. novembris) par statistiku attiecībā uz atkritumiem ⁽²⁾, dalībvalstis pārsūta Komisijai ziņojumus sešos mēnešos pēc attiecīgā kalendāra gada. Ziņojumos uzrāda, kā tās ieguvušas savākšanas normas aprēķināšanai vajadzīgos datus.

4. Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru:

- a) var izstrādāt pārejas pasākumus, lai cīnītos pret tādām grūtībām, ar ko sastopas dalībvalstis, izpildot 2. punkta prasības, kuras radušās īpašu iekšējo apstākļu dēļ,

⁽²⁾ OV L 332, 9.12.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 783/2005 (OV L 131, 25.5.2005., 38. lpp.).

b) izstrādā vienotu metodoloģiju, lai līdz 2007. gada 26. septembrim aprēķinātu, cik daudz pārnēsājamo bateriju un akumulatoru gadā pārdod tiešajiem lietotājiem.

11. pants

Atkritumu bateriju un akumulatoru izņemšana

Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji konstruē ierīces tā, lai atkritumu baterijas un akumulatorus var viegli izņemt. Ierīcēm, kurās ir iestrādātas baterijas un akumulatori, pievieno instrukcijas par to, kā tās droši izņemt, un vajadzības gadījumā informāciju tiešajam lietotājam par iestrādāto bateriju un akumulatoru veidu. Šos noteikumus nepiemēro, ja drošības, darbības, medicīnisku vai datu integritātes iemeslu dēļ ir nepieciešama strāvas padeves nepārtrauktība un tas prasa pastāvīgu savienojumu starp ierīci un bateriju vai akumulatoru.

12. pants

Apstrāde un pārstrāde

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka vēlākais 2009. gada 26. septembrī:

- ražotāji vai trešās personas izstrādā shēmas, izmantojot labākos pieejamos paņēmienus, kas atbilst veselības un vides aizsardzības principiem, lai varētu apstrādāt un pārstrādāt bateriju un akumulatoru atkritumus; un
- visas identificējamās baterijas un akumulatorus, kas savākti saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu vai Direktīvu 2002/96/EK, apstrādā un pārstrādā, izmantojot tādas shēmas, kuru minimālās prasības atbilst Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši veselības, drošības un atkritumu apsaimniekošanas jomā.

Tomēr dalībvalstis saskaņā ar Līgumu var atkritumu poligonos vai pazemes glabātavās apglabāt savāktās pārnēsājamās baterijas un akumulatorus, kuros ir kadmijs, dzīvsudrabs vai svins, ja nav pietiekami attīstīts tiešo lietotāju tirgus. Dalībvalstis saskaņā ar Līgumu var atkritumu poligonos vai pazemes glabātavās apglabāt savāktās pārnēsājamās baterijas vai akumulatorus, kuros ir kadmijs, dzīvsudrabs vai svins, ja nav pietiekami attīstīts tiešo lietotāju tirgus vai, veicot to kā daļu no smago metālu pakāpeniskas nomaiņas stratēģijas, kura, pamatojoties uz sīku vides ekonomikas un sociālās ietekmes novērtējumu, norāda, ka atkritumu apglabāšanai būtu jādod priekšroka attiecībā pret atkritumu pārstrādi.

Dalībvalstis publisko šo novērtējumu un Komisijai dara zināmus paredzētos pasākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

2. Apstrāde atbilst III pielikuma A daļā izklāstītajām minimālajām prasībām.

3. Ja baterijas vai akumulatori tiek savākti kopīgi ar elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem, pamatojoties uz Direktīvu 2002/96/EK, baterijas vai akumulatorus atdala no elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem.

4. Pārstrādes procesi vēlākais 2010. gada 26. septembrī atbilst pārstrādes mērķlielumiem un ar tiem saistītajiem noteikumiem, kas izklāstīti III pielikuma B daļā.

5. Dalībvalstis ziņo par katrā attiecīgajā kalendāra gadā sasniegtajiem pārstrādes līmeņiem un par to, vai ir bijuši sasniegti III pielikuma B daļā minētie mērķlielumi. Tās iesniedz informāciju Komisijai sešos mēnešos pēc attiecīgā kalendāra gada beigām.

6. III pielikumu var pielāgot vai papildināt, lai ņemtu vērā tehnikas vai zinātnes progresu saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Jo īpaši:

- sīki izstrādātus noteikumus par pārstrādes mērķlielumu aprēķiniem pievieno vēlākais 2010. gada 26. martā; un
- minimālos pārstrādes mērķlielumus regulāri novērtē un piemēro labākajiem pieejamiem paņēmieniem, ņemot vērā 1. punkta otrā daļā minēto notikumu attīstību.

7. Pirms ierosināt kādu III pielikuma grozījumu, Komisija apspriežas ar attiecīgām ieinteresētām personām, jo īpaši ražotājiem, savācējiem, pārstrādātājiem, apstrādes darbu veicējiem, vides aizsardzības organizācijām, lietotāju organizācijām un darbinieku apvienībām. Tā informē 24. panta 1. punktā minēto komiteju par minētās apspriedes iznākumu.

13. pants

Jaunas pārstrādes tehnoloģijas

1. Dalībvalstis mudina jaunu pārstrādes un apstrādes tehnoloģiju attīstību, kā arī veicina tādu visu veidu bateriju un akumulatoru pārstrādes metožu izpēti, kas ir videi nekaitīgas un rentablas.

2. Dalībvalstis veicina sertificētu vides pārvaldības sistēmu ieviešanu apstrādes uzņēmumos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 761/2001 (2001. gada 19. marts), ar ko organizācijām atļauj brīvprātīgi piedalīties Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS) ⁽²⁾.

⁽²⁾ OV L 114, 24.4.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 196/2006 (OV L 32, 4.2.2006., 4. lpp.).

14. pants

Apglabāšana

Dalībvalstis aizliedz atkritumu poligonos vai sadedzinot apglabāt rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru atkritumus. Tomēr visu saskaņā ar 12. panta 1. punktu gan apstrādātu, gan pārstrādātu bateriju un akumulatoru atliekas var apglabāt atkritumu poligonos vai sadedzinot.

15. pants

Eksports

1. Apstrādi un pārstrādi var veikt ārpus attiecīgās dalībvalsts vai ārpus Kopienas ar noteikumu, ka bateriju un akumulatoru atkritumus sūta, ievērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 259/93 (1993. gada 1. februāris) par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās ⁽¹⁾.

2. Bateriju un akumulatoru atkritumus, ko no Kopienas eksportē saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 259/93, Padomes Regulu (EK) Nr. 1420/1999 (1999. gada 29. aprīlis), ar kuru nosaka kopējus noteikumus un procedūras, kas piemērojamas dažu atkritumu veidu sūtīšanai uz dažām valstīm, kuras nav ESAO valstis ⁽²⁾, un Komisijas Regula (EK) Nr. 1547/1999 (1999. gada 12. jūlijs), ar kuru atbilstīgi Padomes Regulai (EEK) Nr. 259/93 nosaka kontroles procedūras, kas piemērojamas konkrētu atkritumu veidu sūtīšanai uz valstīm, uz kurām neattiecas ESAO Lēmums C(92)39 *final* ⁽³⁾, tikai tad ietver šīs direktīvas III pielikumā izklāstīto saistību un mērķlielumu īstenojumā, ja ir skaidras liecības par to, ka pārstrādes operācija notikusi apstākļos, kas ir līdzvērtīgi šīs direktīvas prasībām.

3. Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru izstrādā sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai.

16. pants

Finansējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji vai trešās personas, kas darbojas viņu vārdā, finansē visas tīrās izmaksas, ko rada:

- a) visu saskaņā ar 8. panta 1. un 2. punktu savākto pārnēsājamo bateriju un akumulatoru atkritumu savākšana, apstrāde un pārstrāde; un
- b) visu saskaņā ar 8. panta 3. un 4. punktu savākto rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšana, apstrāde un pārstrāde.

⁽¹⁾ OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2557/2001 (OV L 349, 31.12.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 166, 1.7.1999., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 105/2005 (OV L 20, 22.1.2005., 9. lpp.).

⁽³⁾ OV L 185, 17.7.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 105/2005.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punkta īstenošanā pilnībā izvairās divas reizes iekasēt maksu no ražotājiem, ja baterijas vai akumulatori ir savākti saskaņā ar shēmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvu 2000/53/EK vai Direktīvu 2002/96/EK.

3. Dalībvalstis uzliek par pienākumu ražotājiem vai trešām personām, kas darbojas viņu labā, finansēt jebkādas tīrās izmaksas sabiedrības informēšanas kampaņai par visu veidu pārnēsājamo bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanu, apstrādi un pārstrādi.

4. Tiešajiem lietotājiem atsevišķi neuzrāda savākšanas, apstrādes un pārstrādes izmaksas, kad viņiem pārdod jaunas pārnēsājamas baterijas un akumulatorus.

5. Rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru ražotāji var slēgt nolīgumus, kas paredz citus finansējuma pasākumus nekā tie, kas minēti 1. punktā.

6. Šo pantu piemēro bateriju un akumulatoru atkritumiem neatkarīgi no tirgū laišanas datuma.

17. pants

Reģistrācija

Dalībvalstis nodrošina, ka visus ražotājus reģistrē. Visās dalībvalstīs uz reģistrāciju attiecas vienas un tās pašas procedūras prasības. Šādas reģistrācijas prasības nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto kārtību.

18. pants

Sakražotāji

1. Dalībvalstis var atbrīvot ražotājus, kuri, atkarībā no valsts tirgus apmēriem, baterijas un akumulatorus valsts tirgū tirgo mazos daudzumos, no 16. panta 1. punkta prasībām ar nosacījumu, ka tas netraucē savākšanas un pārstrādes shēmu pareizu darbību saskaņā ar 8. un 12. pantu.

2. Dalībvalstis publisko šādus pagaidu pasākumus un to piedāvājuma pamatojumu un paziņo par tiem Komisijai un citām dalībvalstīm ar 24. panta 1. punktā minētās Komitejas starpniecību.

3. Komisija sešu mēnešu laikā no paziņojumiem, kā noteikts 2. punktā, apstiprina vai noraida pagaidu pasākumus pēc pārbaudes, vai tie atbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un nav arbitrāras diskriminācijas līdzekļi vai slēpta tirdzniecības samazināšana starp dalībvalstīm. Ja Komisija nav pieņēmusi lēmumu šajā laikposmā, tad pagaidu pasākumi tiek uzskatīti par apstiprinātiem.

19. pants

Dalība

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka visi uzņēmēji un visas kompetentās valsts iestādes var piedalīties 8. un 12. pantā minētajās savākšanas, apstrādes un pārstrādes shēmās.

2. Tādas shēmas attiecas arī uz baterijām un akumulatoriem, ko ar nediskriminatīviem nosacījumiem importē no trešām valstīm, un tās ir izstrādātas tā, lai neliktu šķēršļus tirdzniecībai vai netraucētu konkurenci.

20. pants

Informācija tiešajiem lietotājiem

1. Dalībvalstis nodrošina, jo īpaši izmantojot informācijas kampaņas, ka tiešie lietotāji ir pilnībā informēti par:

- baterijās un akumulatoros izmantoto vielu iespējamo ietekmi uz vidi un cilvēku veselību;
- to, ka bateriju un akumulatoru atkritumus vēlams neizmest kā nešķirotus sadzīves atkritumus, bet piedalīties to atsevišķā savākšanā, lai veicinātu apstrādi un pārstrādi;
- viņiem pieejamām savākšanas un pārstrādes shēmām;
- viņu nozīmi bateriju un akumulatoru atkritumu pārstrādes veicināšanā;
- to, ko nozīmē simbols – II pielikumā parādītā pārsvītrotā atkritumu urna uz rītiņiem – un ķīmijas simboli – Hg, Cd un Pb.

2. Dalībvalstis var prasīt, lai uzņēmēji daļēji vai pilnībā sniegtu 1. punktā minēto informāciju.

3. Ja dalībvalstis izplatītājam pieprasa ņemt atpakaļ pārnēsājamās baterijas un akumulatorus saskaņā ar 8. pantu, tās nodrošina, ka šie izplatītāji informē tiešos lietotājus par iespēju šo izplatītāju tirdzniecības vietās izmest pārnēsājamu bateriju vai akumulatoru atkritumus.

21. pants

Marķējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visas baterijas, akumulatori un bateriju paketes ir pienācīgi marķētas ar II pielikumā parādīto simbolu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visu pārnēsājamo un automobiļu un motociklu bateriju un akumulatoru kapacitāte ir uz tiem norādīta redzamā, salasāmā un neizdzēšamā formā līdz 2009. gada 26. septembrim. Šā nosacījuma īstenošanas precīzi

noteikumi, to skaitā jaudas un pareizas izmantošanas noteikšanas harmonizētas metodes, nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru ne vēlāk kā 2009. gada 26. martā.

3. Baterijas, akumulatorus un podziņelementus ar vairāk nekā 0,0005 % dzīvsudraba, vairāk nekā 0,002 % kadmija vai vairāk nekā 0,004 % svina marķē ar attiecīgā metāla ķīmisko simbolu: Hg, Cd vai Pb. Zem II pielikumā uzrādītā simbola iespiež simbolu, kas norāda smago metālu klātbūtni, un tas aizņem vismaz vienu ceturto daļu no II pielikuma simbola platības.

4. II pielikumā uzrādītais simbols aizņem vismaz 3 % no baterijas, akumulatora vai bateriju paketes lielākās malas virsmas, līdz pat 5×5 cm. Cilindriskiem elementiem simbols aizņem vismaz 1,5 % no baterijas vai akumulatora ārējās virsmas, līdz pat 5×5 cm.

5. Ja baterija, akumulators vai bateriju pakete ir tik maza, ka simbols būtu mazāks par $0,5 \times 0,5$ cm, baterija, akumulators vai bateriju pakete nav jāmarķē, bet uz iepakojuma iespiež vismaz 1×1 cm lielu simbolu.

6. Simbolus iespiež saredzami, salasāmi un neizdzēšami.

7. Izņēmumus no šajā pantā izklāstītajām marķējuma prasībām var piešķirt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

22. pants

Valstu ziņojumi par īstenošanu

1. Reizi trijos gados dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu. Tomēr pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu līdz 2012. gada 26. septembrim.

2. Ziņojumus sastāda, balstoties uz anketu vai īsu satura izklāstu, kas izstrādāti saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Anketu vai īsu satura izklāstu dalībvalstīm nosūta sešus mēnešus, pirms sākas pirmais posms, par ko jāsagatavo ziņojums.

3. Dalībvalstis arī ziņo par visiem pasākumiem, ko tās veic, atbalstot darbības, kas iespaido bateriju un akumulatoru ietekmi uz vidi, jo īpaši:

- darbības, tostarp ražotāju veiktus brīvprātīgus pasākumus, samazinot smago metālu un citu bīstamu vielu daudzumu baterijās un akumulatoros;
- jaunus pārstrādes un apstrādes paņēmienus;
- uzņēmēju dalību vides vadības shēmās;

d) pētniecību šajās jomās; un

25. pants

e) pasākumus, ko veic, lai veicinātu atkritumu rašanās novēršanu.

Sankcijas

4. Ziņojumu iesniedz Komisijai vēlākais deviņus mēnešus pēc attiecīgā triju gadu posma beigām vai, pirmā ziņojuma gadījumā, vēlākais 2013. gada 26. jūnijā.

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to attiecīgas valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to izpildi. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis līdz 2008. gada 26. septembrim dara zināmus šos pasākumus Komisijai un tūlīt informē to par visiem turpmākiem šo pasākumu grozījumiem.

5. Komisija publicē ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un šīs direktīvas ietekmi uz vidi un iekšējā tirgus darbību vēlākais deviņus mēnešus pēc tam, kad no dalībvalstīm saņemti ziņojumi saskaņā ar 4. punktu.

26. pants

23. pants

Pārskatīšana

1. Komisija pārskata šīs direktīvas īstenošanu un šīs direktīvas ietekmi uz vidi un iekšējā tirgus darbību, kad tā no dalībvalstīm otro reizi saņemusi ziņojumus saskaņā ar 22. panta 4. punktu.

2. Otrajā ziņojumā, ko Komisija publicē saskaņā ar 22. panta 5. punktu, ietver šādu šīs direktīvas aspektu vērtējumu:

a) par to, cik piemēroti ir turpmāki apdraudējuma regulācijas pasākumi baterijām un akumulatoriem, kuri satur smagos metālus;

b) par to, cik piemēroti ir 10. panta 2. punktā izklāstītie minimālie visu pārnēsājamu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanas mērķlielumi, un kādas ir iespējas ieviest turpmākus mērķlielumus vēlākiem gadiem, ņemot vērā tehnikas progresu un dalībvalstu gūto praktisko pieredzi;

c) par to, cik piemērotas ir III pielikuma B daļā izklāstītās minimālās pārstrādes prasības, ņemot vērā dalībvalstu sniegto informāciju, tehnikas progresu un dalībvalstu gūto praktisko pieredzi.

3. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus pārskatīt attiecīgus šīs direktīvas noteikumus.

27. pants

Brīvprātīgi nolīgumi

1. Ar noteikumu, ka dalībvalstis sasniedz šajā direktīvā izklāstītos mērķus, tās 8., 15. un 20. pantā izklāstītos noteikumus var transponēt, izmantojot attiecīgu kompetentu iestāžu un uzņēmēju nolīgumus. Minētie nolīgumi atbilst šādām prasībām:

a) tie ir ieviešami;

b) tajos jābūt norādītiem mērķiem līdz ar attiecīgiem termiņiem;

c) tie jāpublicē attiecīgās valsts oficiālā izdevumā vai citā sabiedrībai tikpat pieejamā oficiālā dokumentā un jānosūta Komisijai.

2. Sasniegtie rezultāti ir regulāri jāpārbauda, par tiem jāziņo kompetentām iestādēm un Komisijai, un tie jādara zināmi atklātībai saskaņā ar nolīgumā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Kompetentās iestādes nodrošina saskaņā ar nolīgumu gūto panākumu pārbaudi.

4. Nolīgumu neievērošanas gadījumos dalībvalstis ar normatīviem vai administratīviem pasākumiem īsteno attiecīgos šīs direktīvas noteikumus.

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2006/12/EK 18. pantu.

2. Ja dod atsauci uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

28. pants

Atcelšana

No 2008. gada 26. septembra Direktīva 91/157/EEK ir atcelta.

Atsauces uz Direktīvu 91/157/EEK uztver kā atsauces uz šo direktīvu.

29. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

30. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2006. gada 6. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
P. LEHTOMÄKI

I PIELIKUMS

Direktīvas 10. pantā minēto savākšanas mērķlielumu ievērošanas pārraudzība

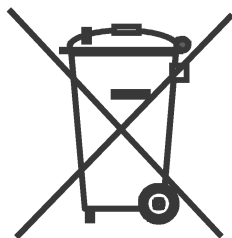
Gads	Datu vākšana		Aprēķināšana	Ziņošanas pienākums
X (*)+1	Noiets 1. gadā (S1)			
X+2	Noiets 2. gadā (S2)	—	—	
X+3	Noiets 3. gadā (S3)	3. gadā savāktais apjoms (C3)	Savākšanas norma (CR3) = $3 \cdot C3 / (S1 + S2 + S3)$	
X+4	Noiets 4. gadā (S4)	4. gadā savāktais apjoms (C4)	Savākšanas norma (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Mērķlielums 25 %.)	
X+5	Noiets 5. gadā (S5)	5. gadā savāktais apjoms (C5)	Savākšanas norma (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X+6	Noiets 6. gadā (S6)	6. gadā savāktais apjoms (C6)	Savākšanas norma (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X+7	Noiets 7. gadā (S7)	7. gadā savāktais apjoms (C7)	Savākšanas norma (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X+8	Noiets 8. gadā (S8)	8. gadā savāktais apjoms (C8)	Savākšanas norma (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Mērķlielums 45 %.)	CR7
X+9	Noiets 9. gadā (S9)	9. gadā savāktais apjoms (C9)	Savākšanas norma (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X+10	Noiets 10. gadā (S10)	10. gadā savāktais apjoms (C10)	Savākšanas norma (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X+11	Utt.	Utt.	Utt.	CR10
Utt.				

(*) X gads ir tas gads, kurā ir 26. pantā minētā diena.

II PIELIKUMS

Simboli, kas apzīmē dalīti savācamas baterijas, akumulatorus un bateriju paketes

Simbols, kas norāda “dalīta vākšana”, visām baterijām un akumulatoriem ir šē parādītais nosvītrotais atkritumu konteiners uz riteņiem:

—

III PIELIKUMS

Sīki izstrādātas prasības apstrādei un pārstrādei

A DAĻA: APSTRĀDE

1. Apstrāde ietver vismaz atbrīvošanu no visiem šķidrumiem un skābēm.
2. Apstrāde un jebkura glabāšana, arī pagaidu glabāšana, apstrādes uzņēmumos notiek vietās ar šķidrumnecaurlaidīgu virsmu un piemērotu pārsegu, kas aizsargā pret atmosfēras iedarbību, vai piemērotos konteineros.

B DAĻA: PĀRSTRĀDE

3. Pārstrādes procesi sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķlielumus:
 - a) pārstrādāt 65 % svina un skābes bateriju un akumulatoru, rēķinot pēc vidējā svara, ietverot svina pārstrādi līdz augstākajai pakāpei, kas ir tehniski iespējama, izvairoties no pārmērīgām izmaksām;
 - b) pārstrādāt 75 % niķeļa un kadmija bateriju un akumulatoru, rēķinot pēc vidējā svara, ietverot kadmija pārstrādi līdz augstākajai pakāpei, kas ir tehniski iespējama, izvairoties no pārmērīgām izmaksām; un
 - c) pārstrādāt 50 % citu bateriju un akumulatoru atkritumu, rēķinot pēc vidējā svara.
-